

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315212713
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:8315212713.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou, v sporovej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, Trnavská cesta 82, Bratislava, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1. O. Č., nar. X.XX.XXXX, bytom D. X. X, J., zastúpená: Máčaj legal, s.r.o, IČO: 47 255 269, Ventúrska 14, Bratislava, 2. X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, T., o zaplatenie 21.754,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu voči žalovanej v 1.rade **z a m i e t a**.

Žalovaná v 1.rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovaný v 2.rade je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 21.754,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 5,05% ročne zo sumy 10.203,14 Eur od 12.3.2015 do zaplatenia,
 - 5,05% ročne zo sumy 682,75 Eur od 15.6.2015 do zaplatenia,
 - 5,05% ročne zo sumy 10.868,62 Eur od 31.8.2015 do zaplatenia,
- všetko v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému v 2.rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 4.11.2015 sa žalobca domáhal voči žalovaným, spoločne a nerozdielne, zaplatenia sumy 21.754,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 10.203,14 Eur od 12.3.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 682,75 Eur od 15.6.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 10.868,62 Eur od 31.8.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná v 1.rade je držiteľom motorového vozidla Opel, EČV: T.-XXXFE, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Žalovaný v 2.rade bol jeho vodičom, kedy dňa 19.5.2009 zaviniel v dôsledku dopravnej nehody usmrtenie S. T., ujmu na draví I. T. a škodu Národnej diaľničnej spoločnosti. K predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "PZP"). Žalobcovi vznikla v zmysle zákona povinnosť uhradiť plnenie za škodu z poistného garančného fondu. Dňa 9.2.2015 poskytol plnenie vo výške 11.233,45 Eur, dňa 12.5.2015 vo výške 751,03 Eur, dňa 24.7.2015 vo výške 11.440,03 Eur. Spolu poskytol plnenie vo výške 23.414,51 Eur, z čoho suma vo výške 1.660,-Eur predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca v konaní nenárokuje. Žalobca uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovaným a to listami, títo však svoju povinnosť do dňa podania žaloby nespĺnili.

2. Žalovaná v 1.rade s obsahom žaloby nesúhlasila a namietala danosť uplatňovaného nároku už v odpore zo dňa 11.4.2016 proti vydanému platobnému rozkazu. Poukazovala na neexistenciu svojej

pasívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko nikdy nebola vlastníkom a ani držiteľom motorového vozidla Opel, EČV: T.-XXXFE a taktiež nebola účastníkom dopravnej nehody. Predmetné vozidlo nechal na žalovanú v 1.rade prepísať, bez jej vedomia, jej biologický otec, s ktorým však neudržiava žiadne vzťahy už 20 rokov. Mala za to, že jediným oprávneným držiteľom a vlastníkom vozidla je spoločnosť T. C.- Q. M. E., ktorá sa absolútne neplatným právnym úkonom pokúsila previesť vlastnícke právo k vozidlu na žalovanú v 1.rade. Žalovaný v 2.rade nemal od žalovanej v 1.rade žiadne písomne ani ústne splnomocnenie. Zdôraznila, že do 1.1.2016, t.j. do začiatku účinnosti novely č. 430/2015 Z.z. zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, ktorou sa doplnilo ustanovenie § 116 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z., bolo možné na kohokoľvek bez jeho vedomia prihlásiť motorové vozidlo.

3.Žalovaný v 2.rade sa k žalobe nevyjadril.

4.V priebehu súdneho konania právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe aj voči žalovanej v 1.rade, nakoľko táto je držiteľkou motorového vozidla Opel, EČV: T.-XXXFE, ktorého prevádzkou bola spôsobená dopravná nehoda a škoda.

5.Právny zástupca žalovanej v 1.rade v priebehu konania zdôrazňoval, že žalovaná v 1.rade nikdy nenadobudla k spornému vozidlu vlastnícke právo, preto ani nemohlo dôjsť k vzniku jej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V zmysle predloženej evidencie vozidiel, je zrejme len to, že sporné vozidlo bolo odhlásené, ale nedošlo k dokončeniu evidenčného úkonu v zmysle platnej legislatívy, teda k prihláseniu vozidla na žalovanú v 1.rade. Ak teda okresný dopravný inšpektorát nevykonal všetky evidenčné úkony, práva a povinnosti držiteľa vozidla má doterajší držiteľ. Nedošlo ani k zmene EČV vozidla. Odkázal na čestné vyhlásenie žalovaného v 2.rade, z ktorého je zrejme, že v čase dopravnej nehody žalovaná v 1.rade nemala vedomosť o existencii vozidla ani o jeho zamýšľanej kúpe. O týchto skutočnostiach sa dozvedela až z písomnej komunikácie so žalobcom. Žalovaná v 1.rade so žalovaným v 2.rade dlhodobo neudržiava žiaden kontakt.

6.Súd vec prejednal v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku na pojednávaniach v dňoch 23.1.2017, 27.2.2017 a 29.3.2017. Vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného v 2.rade, ktorý bol v zmysle § 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku na pojednávania riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Súd mu doručoval predvolanie spolu procesnými poučeniami v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, toto si žalovaný v 2.rade neprevzal, preto písomnosť súd považoval za doručenie dňom vrátenia zásielky v zmysle § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Rovnako vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, ktorý však bol v konaní a na jednotlivých pojednávaniach zastúpený právnym zástupcom.

7.Pre účely rozhodnutia vo veci samej sa súd oboznámil s obsahom listinných dôkazov, založených v spise a vykonal vylučenie žalovanej v 1.rade.

8.Z predloženej evidencie vozidiel je zrejme, že pôvodne ako držiteľ motorového vozidla EČV: T.-XXXFE figurovalo T. C. Q.- M. E. a od 23.5.2007 do 14.1.2009. Ako budúci držiteľ od 14.1.2009 figurovala žalovaná v 1.rade. Z evidenčnej karty sporného vozidla je zrejme, že žalovaná v 1.rade bola od 14.1.2009 zapísaná ako budúci vlastník a budúci držiteľ. Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach v liste zo dňa 16.3.2017 súdu oznámilo, že od 23.5.2007 bolo držiteľom motorového vozidla OPEL, EČV: T. T. C. Q.- M. E.. Dňa 14.1.2009 toto požiadalo o odhlásenie uvedeného vozidla na držiteľa a vlastníka O. Č., nový držiteľ a vlastník si na svoje meno vozidlo doposiaľ neprihlásil. Na dopyt súdu T. C. Q.- M. E. mailom zo dňa 24.1.2017 oznámil súdu, že dňa 14.1.2009 bolo vozidlo Opel, EČV: T. odhlásené na nového majiteľa O. K., predaj vozidla, vrátane odhlásenia zabezpečoval autobazár.

9.V zmysle relácie dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody je zrejme, že k dopravnej nehode došlo 19.5.2009 o 14.15 hodine, tak že žalovaný v 2.rade viedol vozidlo značky Opel v Košiciach, kedy sa zaradil bezprostredne pred vozidlo Audi vodiča N., pribrzdil vozidlom, pričom vodič N. narazil prednou časťou vozidla do zadnej časti vozidla žalovaného v 2.rade a tento následne narazil s vozidlom zo zadu do zadnej nápravy Avie vodiča K., ktorý premával s vozidlom tým istým smerom ako žalovaný v 2.rade. Po náraze bolo vozidlo Avia odhodnené a narazilo do piliera mostíka. Pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu spolujazdkyne S. T.Č., ťažkému zraneniu spolujazdca Avie I. T., ľahkému zraneniu vodiča K. a ľahkému zraneniu žalovaného v 2.rade.

10. Do spisu bol založený aj rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 104/2010 zo dňa 16.8.2013, ktorým súd uznal za vinných obžalovaných X.Ď. K. a O. N., že dňa 19.5.2009 viedol X. K. osobné motorové vozidlo Opel nepovolenou rýchlosťou, pričom v dôsledku prekročenia dovolenej rýchlosti a nesprávnej technicky jazdy začal brzdiť v dôsledku vzniknutej dopravnej situácie, pričom za ním vodič N., ktorý premával nepovolenou rýchlosťou a nedodržaním bezpečnej vzdialenosti, narazil do zadnej časti vozidla Opel, ktoré bolo následne odhodnené vľavo do zvodidiel a po náraze odhodnené vpravo, kde došlo k nárazu do zadnej ľavej časti nákladného motorového vozidla Avia, ktoré následne narazilo do nosného piliera lávky, v dôsledku čoho I. T. a G. K. utrpel zranenia, S. T. zraneniam na mieste dopravnej nehody podľahla, teda X. K. a O. N. inému z nedbanlivosti spôsobili smrť a čin spáchali závažnejším spôsobom konania, inému z nedbanlivosti spôsobili ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchali závažnejším spôsobom konania, inému z nedbanlivosti ublížili na zdraví tým, že porušili dôležitú povinnosť uloženú podľa zákona, čím spáchali prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Za tento čin bol žalovanému v 2.rade uložený trest.

11. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca poveril došetrením vyššie opísanej škodovej udalosti a vysporiadaním oprávnených nárokov poškodených UNIQA poisťovňu, a.s. . Tá pri realizácii šetrenia zistila, že motorové vozidlo Opel, EČV: T.-XXXFE nemalo v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca prostredníctvom poverenej poisťovne vporiadaval jednotlivé nároky, pričom v zmysle predložených výpisov z účtov (č.l. 73 a nasledujúce spisu) je zrejmé, že žalobca následne poukázal plnenie z poistného garančného fondu jednotlivým poškodeným v celkovej výške 23.414,51 Eur. Súd dodáva, že skutočnosť, že na motorové vozidlo Opel , EČV: T. ku dňu dopravnej nehody nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti, mal za preukázanú z potvrdenia jednotlivých poisťovní (č.l. 76 spisu).

12. Výzvami na náhradu poistného plnenia si žalobca voči žalovanej v 1.rade a žalovanému v 2.rade uplatňoval zaplatenie jednotlivých súm. V liste zo dňa 11.2.2015 si voči žalovanej v 1.rade uplatňoval úhradu sumy 10.203,14 Eur v termíne od 11.3.2015. V liste zo dňa 11.2.2015 si voči žalovanému v 2.rade uplatňoval úhradu sumy 10.203,14 Eur v termíne do 11.3.2015. V liste zo dňa 14.5.2015 si voči žalovanej v 1.rade uplatnil zaplatenie sumy 682,75 Eur v termíne do 14.6.2015. V liste zo dňa 14.5.2015 si voči žalovanému v 2.rade uplatňoval zaplatenie sumy 682,75 Eur v lehote do 14.6.2015. V liste zo dňa 30.7.2015 si žalobca uplatnil voči žalovanej v 1.rade zaplatenie sumy 10.868,62 Eur v termíne do 30.8.2015. Zaplatenie rovnakej sumy si uplatnil aj voči žalovanému v 2.rade v liste zo dňa 30.7.2015. Doručovanie týchto výziev adresátom žalobca osvedčil priložením kópií doručovaných zásielok.

13. Žalovaná v 1.rade založila do spisu písomnú a mailovú komunikáciu medzi ňou a žalobcom, v ktorej tomuto oznamovala, že nikdy nebola vlastníkom motorového vozidla OPEL, EČV: T.. Žalobca sa v tejto komunikácii odvolával na skutočnosť, že žalovaná v 1.rade je vedená v Centrálnnej evidencii motorových vozidiel ako držiteľka a vlastníčka tohto vozidla. Žalovaná v 1.rade namietala, že predmetné vozidlo dal na jej meno, bez jej vedomia , napísať jej biologický otec, s ktorým však neudržiava žiadne kontakty, mala za to, že zodpovedným subjektom v tomto prípade je výlučne jej otec, ktorý bol vodičom motorového vozidla v čase dopravnej nehody. Tento nemohol previesť na jej osobu vlastnícke právo k vozidlo, nedisponoval žiadnym splnomocnením, čiže takýto úkon je absolútne neplatný.

14. V čestnom vyhlásení žalovaného v 1.rade zo dňa 21.8.2015 (pravosť jeho podpisu bola notársky overená) tento prehlásil, že dňa 14.1.2009 kúpil motorové vozidlo Opel, EČV: T. XXX V. od spoločnosti T. C.- Q. M. E., prostredníctvom autobazáru, bez splnomocnenia a vedomia žalovanej v 1.rade, svojej dcéry. Bez jej vedomia a splnomocnenia dal vozidlo na ňu napísať, pričom potvrdil, že s ňou viac ako 20 rokov neudržiaval kontakt. Nakoľko sa od jej mamy dozvedel, že v roku 2009 bude žalovaná končiť školu, čo ho rozlúťostilo a s cieľom napraviť chybu, sa rozhodol, že jej k promóciám kúpi auto. Nakoľko s týmto vozidlom mal dňa 19.5.2009, ešte pred promóciami žalovanej v 1.rade, nehodu, po ktorej ostala na vozidle totálna škoda, nikdy dcéru neinformoval, že na ňu bez jej vedomia a splnomocnenia prepísal uvedené vozidlo. Celá situácia okolo vozidla a nehody ho veľmi mrzí.

15. Žalovaná v 1.rade podala na Okresnú prokuratúru Bratislava II dňa 12.5.2016 trestné oznámenie na neznámeho páchatela, nakoľko boli zneužitú jej osobné údaje za účelom kúpy motorového vozidla na

jej osobu, bez jej vedomia a súhlasu na ich použitie na daný účel. Týmto sa niekto podvodne pokúsil previesť na ňu vlastnícke právo k tomuto vozidlo, čím uviedol SKP do omylu v otázke zodpovednosti za škodu spôsobenú predmetným motorovým vozidlom a žalovanej v 1.rade z tohto konania hrozí škoda v rozsahu vymáhanej čiastky s príslušenstvom v sume viac ako 25.000,-Eur. Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach v liste zo dňa 22.2.2017 informoval súd, že dňa 13.7.2016 uznesením v zmysle § 197 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, bola vec oznámenia žalovanej v 1.rade, týkajúcej sa podozrenia z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. b) Trestného zákona, odložená, pretože trestnosť činu zanikla uplynutím premlčacej doby. Toto rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť dňa 25.7.2016.

16.Z rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 28C 62/99-21 zo dňa 22.11.1999, právoplatného dňa 18.1.2000, súd zistil, že vtedy ešte maloletá žalovaná v 1.rade bola po rozvode rodičov zverená do výchovy matky a otec (žalovaný v 2.rade) bol zaviazaný na platenie výživného.

17.Z výsluchu žalovanej v 1.rade súd zistil, že žalovaný v 2.rade je jej biologickým otcom, s ktorým neudržiava žiaden kontakt. O celej záležitosti sa dozvedela až v roku 2014, kedy jej prišiel od žalobcu list, v ktorom jej oznamovali skutočnosti ohľadne jej neznámeho motorového vozidla. Obratom odpísala, že takéto motorové vozidlo nikdy nevlastnila. Až po následnej komunikácii jej žalobca oznámil, že je vedená ako držiteľ sporného motorového vozidla a že týmto bola spôsobená nehoda. Podarilo sa jej skontaktovať so žalovaným v 2.rade, ktorý jej potvrdil, že sporné vozidlo jej chcel dať ako darček, pričom súhlasil so spísaním čestného vyhlásenia, v ktorom opísal všetky rozhodujúce skutočnosti. Žalovaný v 2.rade jej neuviedol, ako a kedy došlo ku kúpe vozidla. Žalovaný v 2.rade jej nikdy nedával dary, platil iba výživné aj to nepravidelne, podľa jej vedomostí nikdy nepracoval. Potvrdila, že je držiteľkou vodičského preukazu. V roku 2009 bola študentka a poberala sociálne štipendium, v tejto dobe nemala prostriedky na kúpu motorového vozidla.

18.Podľa § 2 písm. f) a g) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len " zákon o PZP") na účely tohto zákona sa poisteným rozumie ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 a 2 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o PZP poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o PZP kancelária poskytuje poškodenému poistné plnenie podľa odseku 2 za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poistné plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona. Podmienky, za ktorých sa poskytuje poistné plnenie podľa odseku 2 písm. c), sa považujú za splnené, ak sa splnili voči poisťovateľovi, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže škodu nahradiť.

Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e) a podľa § 24a ods. 1 písm. a).

Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 34 OZ právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 1 OZ prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať.

Podľa § 628 ods. 1 a 2 OZ darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (účinného ku dňu vzniku omeškania), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 OZ ak čas plnenie nie je dohodnutým, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiada.

19. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a dikcie citovaných zákonných predpisov súd žalobu voči žalovanej v 1.rade zamietol v celom rozsahu z dôvodu neexistencie jej pasívnej vecnej legitímácie v konaní. Žalobu, resp. nárok ňou uplatňovaný súd uznal ako dôvodný len voči žalovanému v 2.rade.

20.V konaní nebolo sporné, že dňa 19.5.2009 došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil svojim konaním žalovaný v 2.rade. Porušil svoje povinnosti ako vodič motorového vozidla Opel, EČV-T. XXX V., keď jednak išiel nepovolenou rýchlosťou a jednak používal nesprávnu techniku jazdy. V príčinnej súvislosti s jeho konaním vznikla škoda a to tak na zdraví ako aj na majetku. Jeho konanie jednoznačne možno subsumovať pod dikciu ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka a konštatovať vznik jeho všeobecnej zodpovednosti za spôsobenú škodu.

21.Rovnako v konaní nebolo sporné, že k predmetnému motorovému vozidlu nebolo ku dňu nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou. Povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má vždy držiteľ motorového vozidla, resp. ten kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako ten, na koho sa držba vozidla previedla a to v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 citovaného zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP. Hoci je nepochybné, že vo formálnych dokumentoch o vozidle ako budúci držiteľ a vlastník bola zapísaná žalovaná v 1.rade, súd nemôže, vzhľadom na výsledky dokazovania, konštatovať postavenie žalovanej v 2.rade ako držiteľky a vlastníčky sporného vozidla tak, aby toto jej postavenie zodpovedalo hmotnoprávnej zákonnej definícii držiteľa motorového vozidla. V prvom rade žalovaná v 1.rade v konaní osvedčila, že nemala vedomosť o tom, že v dokladoch sporného vozidla figurovala ako jeho držiteľ, či vlastník. Z predloženého čestného vyhlásenia žalovaného v 2.rade je zrejmé, a žalobca v konaní nepredložil žiadny dôkaz o opaku, že sporné motorové vozidlo kúpil on v úmysle ho darovať žalovanej v 1.rade, k čomu však nikdy nedošlo a bez jej vedomia a akéhokoľvek splnomocnenia označil žalovanú v 1.rade v evidenčnej karte ako držiteľku vozidla. Skutočnosť, že žalovaná v 1.rade o tom vedomosť nemala bola zrejmá aj z jej výpovede a osvedčujú ju, hoci nepriamo, aj ďalšie výsledky dokazovania. Je zrejmé, že sama nikdy nepristúpila k prihláseniu vozidla na svoje meno. Taktiež súd uveril jej tvrdeniu, že sa so žalovaným v 2.rade vôbec nestýkala, nakoľko to potvrdil aj on sám v čestnom vyhlásení a nasvedčuje tomu aj priložený rozsudok, ktorým súd upravoval práva a povinnosti rodičov voči žalovanej v 1.rade, kedy bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec (žalovaný v 2.rade) mal platiť pravidelné mesačné platby výživného. Vychádzajúc z toho, že žalovaná v 1.rade preukázala, že jej označenie v dokumentoch o vozidle ako držiteľky je len formálny zápis, realizovaný bez jej vedomia, nemožno za žiadnych okolností konštatovať vznik jej zodpovednosti v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka. Na to, aby sa stala držiteľkou alebo vlastníčkou vozidla v zmysle zákona na jej strane absentoval akýkoľvek prejav vôle smerujúci k vzniku takéhoto jej postavenia. Na žiaden subjekt nemožno proti jeho vôli a bez jeho vedomia prenášať práva a povinnosti zo strany iného subjektu (s výnimkou, ak tak umožňuje zákon, čo v tomto prípade neplatí). Z rovnakého dôvodu nemožno prijať ani záver o existencii vlastníckeho práva k vozidlu na strane žalovanej v 1.rade. K darovaniu daru nedošlo, jednak absentoval prejav vôle darcu (ten zostal iba pri úmysle jeho realizácie) dar prenechať bezodplatne obdarovanej (žalovaný v 2.rade neurobil voči žalovanej v 1.rade žiadny adresnú úkon s takýmto obsahom a významom) a samozrejme svoju vôľu neprejavila ani žalovaná v 1.rade ako obdarovaná. Absentuje teda akýkoľvek právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva. Súd v tejto súvislosti len dopĺňa, že na účely ustálenia tejto skutkovej otázky produkovala dôkazy na osvedčenie svojich tvrdení výlučne žalovaná v 1.rade. Žalobca súdu nenavrhoval na osvedčenie opaku (teda osvedčenie existencie právneho postavenia žalovanej v 1.rade ako držiteľky alebo vlastníčky motorového vozidla) žiadne také dôkazy, ktoré by vo svojom obsahu odporovali vyššie súdom prijatému skutkovému záveru. Civilné sporové konanie je postavené na princípe prísnej kontradiktórnosti, kedy súd musí poskytnúť ochranu tej sporovej strane, ktorá v kontexte unesenia dôkazného bremena poskytne presvedčivejšie argumenty a najmä dôkazy.

22.Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd preto nemôže prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že za spôsobenú škodu zodpovedá v zmysle objektívnej zodpovednosti podľa § 427 Občianskeho zákonníka, žalovaná v 1.rade. Preto nemožno v tomto prípade aplikovať ani ustanovenie § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobcovi teda nevzniklo voči žalovanej v 1.rade právo na náhradu toho, čo plnil z poisťného garančného fondu poškodeným.

23.Naopak vzhľadom na osvedčenie všetkých zákonných podmienok, súd vyhodnotil nárok uplatnený voči žalovanému v 2.rade ako dôvodný. Žalobca je zákonom zriadená právnická osoba, ktorá, okrem iného, poskytuje plnenie z poisťného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Ako už bolo vyššie naznačené, motorové vozidlo OPEL, EČV: T. XXX V. nemalo zákonnú poisťku uzavretú. Jeho prevádzkou bola spôsobená škoda. Jednotlivým poškodeným poskytol plnenie práve žalobca a to vo výške sumy, ktorej náhradu požaduje v tomto konaní. Výška uplatňovanej sumy nebola v konaní sporná ani namietaná.

Bola splnená aj zákonná podmienka, že nehodu motorovým vozidlom po jej vzniku zistil príslušný útvar Policajného zboru. Za vzniknutú škodu nesporne zodpovedá žalovaný v 2.rade. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto nárok na zaplatenie žalovanej istiny žalobcom voči žalovanému v 2.rade dôvodný v plnej výške. Treba ešte dodať, že hoci si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie voči obom žalovaným a to spoločne a nerozdielne, v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov, je možné zaviazat' na plnenie aj len jedného z označených žalovaných.

24.Rovnako súd priznal aj žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, nakoľko si tieto voči žalovanému v 2.rade uplatnil v zákonnej výške a od okamihu, kedy došlo k vzniku omeškania (k tomuto došlo pri jednotlivých sumách uplynutím lehoty na plnenie stanovenej vo výzvach žalobcu na plnenie, ktoré boli riadne doručované žalovanému v 2.rade).

25.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v konaní voči žalovanej v 1.rade neúspešný, nakoľko súd žalobu voči nej zamietol. Preto nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanej v 1.rade voči žalobcovi a to v plnom rozsahu. Naopak vzhľadom na plný úspech žalobcu voči žalovanému v 2.rade, vznikol mu voči nemu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.